

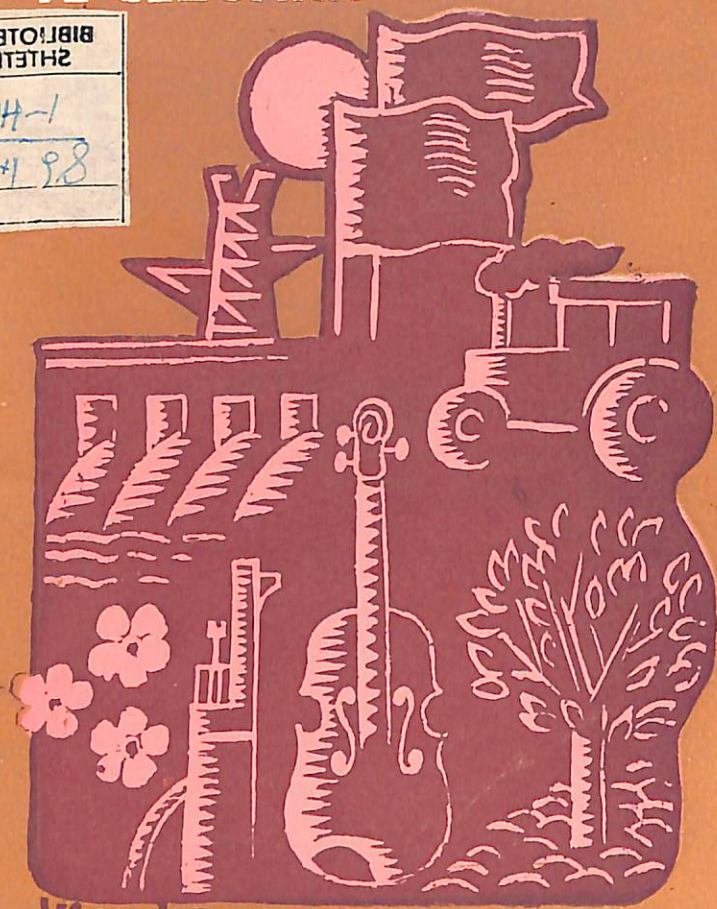
BESNIK MUSTAJ

MOTIVE
TË GËZUARA

AKTETOJBI
BIBLIOTEKA
SHETIT

811-1

17198

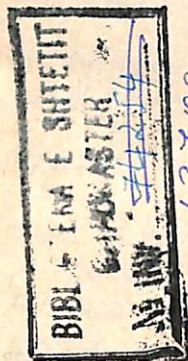
Vjersha

814-
1498

BESNIK
MUSTAFAJ

Motive Të gëzuara

vjersha

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

MUSTAFI
BESHIK

Motive
Të gëzuar

1978

Tirazhi 1500 kopje

Format 70x100/32

Stash: 2204-72

Kombinati Poligrafik Shtypshkronja e Re Tiranë, 1978

P Ë R N Ë N Ë N

Kam muaj pa të parë, e shtrenjta ime, e urta.
Të puthurat e tua të fundit, kur më përcolle,
përditë m'i gicilojnë faqet, ballin, buzët.

Përditë lumi i mallit për ty
më rrjedh më i fryrë në zemër.
Malli për ty, në qënien time,
më të rëndë se çdo gjë e ka peshën.

Tani kur i përkulur mbi librat e shkollës jam a mbi
ndonjë vjershë,
më del para sysh fytyra jote
me të qeshurën e veçantë që ka nëna për birin në
buzë.

Rrudhat e ballit e thinjat duket sikur m'i
përsërisin
fjalët që më the, kur u nisa:
— Ardhsh i bardhë!
Dy fjalë me dëshirën e zemrës
brenda.

MBRËMJA E FUNDIT

Dhamë dhe provimin e fundit të maturës.
Nesër në karvanë të gëzueshme
do të na shohin të udhëtojmë drejt hekurudhës.
(Sapo i hekurosëm pantallonat, shamitë e kaltra e bluzat.)

Kjo është nata e fundit konviktore, që na mbledh
në dhomën tonë nr. 26.

Mbi tavolinë janë akoma librat e shkollës,
si përshëndetja e fundit e një kohe që s'do ta takojmë
më kurrë.

I marrim ngadalë, hapim kapakët e tyre me mall,
sikur takohemi prapë me gjithë ato ditë të bukura,
me shqetësimet e gëzimet e tyre të shumta.

MALET ME BLERIM MBULUAR

Me gunën e blerimit tuaj
u mbështollëm,
kur hasmi na i dogji të mbjellat.

Në degët e rrënjët e blerimit tuaj
varëm jetën,
kur na i prishën të mbjellat.

Male shqiptare,
me blerimin e jetës mbuluar,
nëpër shekuj,
istikamet tuaja të gurta
vendlindjet e vendvdekjet tona të
përhershme.

Sot
nëpër trajtat shkëmbore të fytyrës
suaj të mrrolur,

pranë pozicioneve të zjarrit,
pranë minierave, rrugëve
automobilistike,
pranë pemëve frutorë të tarracave,
nëpër kullota, nëpër parqet e
qytezave të sharrëxhinjve
hapim toka të reja,
dhe vigjilojmë.

BALADA E FËMINISË

Tek po më puthte, për të më pushuar
vajin,
nënë ma vranë.

Qumështi i buzëve e lotët e syve
ma mbuluan fytyrën,
m'i mbushën grushtet,
nënës ia derdha mbi plagë,
po gjaku s'iu ndal.

Ma vranë nënën këmishëzinjtë.
Flakë e syve iu rrit në sytë e mi,
zemra e saj hyri në gjoksin tim.

Gjak i asaj zemre në shpirt e në deje
më rrjedh, shkumëzohet e oshëtin si
lumë.

Urrejtja për të gjithë armiqtë
përherë në rritje pa njohur gjumë.

MJESHTRI PLAK I URAVE

Ecën ngadalë mbi urën që ka ndërtuar vetë.

Nëpër rrudhat e ballit
sikur i rrjedhin tërë lumenjtë e vjetër e të rinj,
që brigjet ua lidhi me krahë të hekurt.

Gishtërinjtë i janë holluar e forcuar si ganxha,
shpatullat formën e harqeve të urave i kanë marrë,
nëpër to erozion i ujërave të viteve thyhet.

Në kokë flokët të bardhë, të bardhë,
a thua se i ka mbështjellë shkuma e stërkalave.

FYELLI

Gjashtë të çarat e tij
gjashtë gryka malesh,
ku rrjedhin gjashtë lumenj gjaku
të rënësh
nëpër shtratin e këngëve të trimërisë.

Gjashtë sytë e tij
gjashtë liqene alpine,
ku lahen mëngjeset
e gjashtë muajve më të mirë
të vitit.

Gjashtë dritaret e tij
gjashtë zemra vajzash,
ku buzëqeshin
gjashtë djem të bukur punëtorë.